

S5 OBALNI

Številka 10, Letnik IX
Oktober, 2005

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni urednik in učinkoviti
tehnični članek v.
Gregor, S53RA

Urednik in informativnih
prispevkov:
Vater, S51VI

Direktorica ekspedite:
Danjela, S57NKI

Tisk: Rudi, S58RU

Tehnični urednik:

<http://fpp.hamradio.si/s5obalni/>

Zadnji teden v oktobru smo se člani uredniškega odbora s5o dobili na rednem letnem sestanku in malo predebatirali delovanje v zadnjem letu. Z delom v preteklem letu smo bili več ali manj zadovoljni, izpostavil pa sem (spet) po mojem mnenju premajhno aktivnost s strani koprskega kluba. Če po eni strani v piranskem klubu zapišemo in zabeležimo vsak, še tako neznaten dogodek, po drugi strani ne morem verjeti, da na koprskem vlada takšno mrtvilo. Torej, če se kdo odpravi delat kontest, če se zgodi kak radioamatersko zanimiv dogodek, če kdo naredi kakšno posebno zvezo... bi bilo lepo, da napiše o tem par vrstic - ali pa vsaj prispeva kakšno fotografijo, slikico ali shemo (najraje z nekaj besedami opisa).

Na sestanku smo imenovali tudi novega tehničnega urednika. Tako bo odgovornost zlaganja glasila prevzel Vanja, S59AV in ni dvoma, da bo, tako kot vsega česar se je lotil do sedaj, nalogu opravljal natančno in vestno.

Vesela in pričakovana novica pa je prišla kak dan po sestanku: Anka, S57ONE ter Stane, S52RO sta dobila sinčka Viktorja. V imenu celotne ekipe s5obalnega vsem trem prisrčno čestitamo.

73 de Gregor, S53RA

IK0/S53RA/p

Ko sem brskal po računalniku, sem naletel na zgodbico, ki sem jo sicer napisal že lani, a jo potem v našem glasilu nekako pozabil objaviti.

Na kratko: delo na nekem projektu v Rimu jeseni 2004 je bila priložnost za mojo prvo "portable ekspedicijo". Hkrati me je zanimalo, kako se bo v celoti obnesla postaja yaesu ft100d, predvsem pa dober kilogram težek 25 amperski "switching" napajalnik.

Nekaj časa sem se obotavljal, ali zadevo sploh vzeti s seboj. Nekoliko so me skrbele kontrole na letališču, malo sugestije pa je doprinesla tudi novica, da so ravno takrat TX9 ekspediciji na nekem letališču varnostne službe z visokotlačnim hidrantom dobesedno razstrelile sumljiv paket, ki je vseboval njihov linearni ojačevalnik, hi. No, kljub vsemu sem vso HAM opremo (postajo ft100d, 25A "switcher" usmernik, predelan "CB" matchbox, razne kable, žice, konektorje,...) ter tudi prenosni računalnik, skrbno zložil v nabito pöln nahrbtnik. Na letališčih ni bilo nekih težav, v dveh primerih sem moral pokazati celotno vsebino nahrbtnika, dvakrat pa je šlo kar tako skozi. Nasprosto sem imel občutek, da bi z malo sreče lahko na letalo spravil praktično karkoli.

Po namestitvi v hotelu sem začel analizirati situacijo: soba v prvem nadstropju štirinadstropnega hotela, z diagonalno dobre štiri metre, ni bila ravno radodarna s prostorom za napenjanje anten. Tudi pogled skozi okno je prinesel razočaranje: pogled na ulico brez nikakršnih možnih opornih točk.

Kljub temu, da sem predvidel aktivnost predvsem za vikend, sem že takoj prvi dan nekako napel neke vrste dipol. Središče z balunom sem zataknil za cevi radiatorja pod strop, en krak antene sem potegnil po diagonali sobe (cca. 4 metre), drugega (cca. 2 metra in pol) pa sem pustil prosto viseti.

Seveda sem hotel zadevo takoj preizkusiti, a kot nalašč niti eden od adapterjev za omrežno vtičnico, ki sem jih imel s seboj, ni hotel v tisto na zidu. No, naslednji dan sem nabavil tudi to in zvečer preizkusil zadevo. Sledilo je majno razočaranje, saj je bilo pod 10 Mhz ogromno šuma in sem tudi na CW slišal vsega nekaj zelo šibkih signalov. Drugo jutro sem poizkusil na 14 Mhz, kjer je bilo slišati kar nekaj močnih signalov iz Evrope. Zaman sem poskušal koga priklicati na CW. Nato sem poskusil okoli 14.070, v PSK31 načinu. Ker nisem imel adapterja za serijska vrata, sem prehod RX/TX izvedel kar z vklopom konektorja. Prva zveza, SV8RX, je padla, nato pa je bilo potrebno oditi v službo. Po nekaj zvez na jutro je sledilo tudi naslednje dni do vikenda. Ukrainski ter IPA kontest sta takrat poživila band (naredil sem "celih" 35 zvez, hi), živahno pa je bilo tudi na PSK. Še vedno pa se mi na CW ni hotel oglasiti nihče. No, usmilil se me je PA7TWO ter mi razložil, da je moj signal na CW precej popačen – verjetno je bil kriv RF, ki je tolkel nazaj po malce nerodno postavljenem napajальнem kablu.

Ob naslednjem obisku Rima sem rutinirano postavil postajo in napel anteno (tokrat sem imel na razpolago celo nekoliko večjo sobo). Ko pa sem zadevo uglaševal, je TV naredila "zzzot" in veselja je bilo konec. Spregledal sem, da je moč postaje nastavljena na najvišjo vrednost (100W), pa tudi antena je bila dejansko speljana nekoliko preblizu TV sprejemnika, hi. Hitro sem pospravil (skrbno skril, bi bilo bolje reči) postajo ter kablovje in malce tečno razložil receptorju, da je na televizorju "kar naenkrat" izginila slika. No, že

v toku dneva je bilo poskrbljeno za novo TV, radijska postaja pa je do konca "ekspedicije" ostala skrita v nahrbtniku, hi.

Gregor,S53RA

JESENSKA SONATA

Je že res, da se dnevi krajšajo in jutrišnja nedelja nam bo prinesla uro spanja v dar. Morda bo malce razblnila in omilila moje nocojšnje žalostne misli...

Med prebiranjem gradiva za knjigo, ki jo ob okrogli obletnici kluba pripravljamo fantje iz našega kluba, sem se večkrat zamislil. Kar ne gre mi v glavo, kaj vse so bili ljudje nekoč pripravljeni storiti za radioamaterstvo, za sredine, v katerih so živelji. V zgodnjih šestdesetih letih so fantje praktično živelji za klub. Mlajši operaterji so se skoraj stepli za termine, ko bodo lahko vzpostavljeni zveze za shirano in odsluženo klubsko postajo. Nekoliko mlajši, SWL operaterji, ki so šele čakali na začetek »tapravega« tečaja, so pridno pošiljali SWL kartice. Ostali so počeli vse ostalo – od barvanja in mizarskih popravil, nabiranja prepotrebnega materiala za gradnje, do pisanja neštetih prošenj za donacije.

Hja, zmotno sem mislil, da je to bolj »sodobna« zadeva. Pa ni, v našem klubu so takratni fantje s prav vratolomnimi akcijami uspeli postregati kakšen dinar tu in tam. In klub je rasel, verjamem da z njim tudi solidarnost in pozitivna nastrojenost. Bilo je veliko manj aparatur, veliko manj vsega, le nečesa je bilo precej več kot danes. Navdušenja!

Vleči vzporednice z današnjimi časi bi bilo le malo smiselno, saj se je marsikaj korenito spremenilo. Pa vendar. Na splošno si upam trditi, da radijskih postaj sploh ne primanjkuje. Nasprotno, vsak med nami jo ima in večina ne samo ene. Tehnika je v primerjavi z minulimi časi neverjetno dosegljiva in relativno poceni. Tudi znanje, ki ga za opravljanje izpita potrebuje današnji radioamater je pravzaprav malenkostno in v praksi nezadostno. Vse te napredne koristi nam je prinesla ekonomija: stvari je potrebno pač prodajati in trg je kot tista stara tiha voda, ki bregove dere. Ni zavor, kupovanje je del novega smisla marsikogaršnjega življenja. In kakšno zvezo ima to z radioamaterstvom, boste rekli?

No, če zanemarimo vse ostale dejavnike in se omejimo samo na enega, bomo morda za hip odškrnili temno zaveso, ki nam zakriva pogled. Kot pes, ki grize svoj rep je tale inflacija in devalvacija vsega, kar je nekoč nekaj veljalo. Kurt Vonnegut bi rekel: Tako gre to... (Zajtrk prvakov) in še: Drekec pekec. Najprej seveda potrebujemo potrebo. Potrebo po nakupu nove radijske postaje ima licenciran radioamater. Aha, licenca... prepreka. Kaj ni že dovolj, da stvar toliko STANE? A še naučiti se bo treba česa? Ne, to pač ne gre. Denar je sveta vladar in če je tako, potem vlada tudi znanju. No, nova demokracija, ki obljudbla vsem enake možnosti, v resnici pa zadovoljno prešteva denarce, je hitro v interesu zadovoljnega kupca poskrbel, da se malenkost imenovano znanje umakne s poti v trgovino po novo postajo, čudež premnogih barvnih lučk, s katero pa potem niti ne vemo natančno, kaj bi počeli. In tako se postaje množijo na pelicah zadovoljnih kupcev. Ti se večinoma ne prelevijo v prave radioamaterje.

Človek bi pričakoval, da se bo povečal promet na bandih, da bo vsaj na VHF frekvencah kaj več prometa...

Ah, ampak...

Že cel večer buljim v displej moje FT-817 in razmišljam, kaj se nam je zgodilo. Sproščenega večernega klepeta na simpleksih skorajda ni več, le redke ptice še letijo po teh valovnih dolzinah... Staro FT-101E, ki je nedvomno doživelka že dosti boljše čase, sem nocoj prav užaljeno izključil. Na 7.021 Kc nisem mogel delati v CW, ker se mi je sprejemnik sesedal od kontesterja, ki je nekaj sto hertzov nižje veselo tulil »sikjukontest«. In resnično ni bil QRP.

Le nekaj let nazaj, morda desetletje, se to ne bi zgodilo. Najbrž zato, ker so bile postaje takrat izredno poceni, pa so bili zato izpit malce bolj težki... No, šalo na stran. Z znanjem pride ljubezen in z njo tudi odnos. Brez teh treh dejavnikov pa radioamaterstva ni. Ponavljam: ZNANJE, LJUBEZEN in ODNOS.

Trenutno še mislim, da ne tulum v prazno, čeprav se mi počasi tudi to že dozdeva.

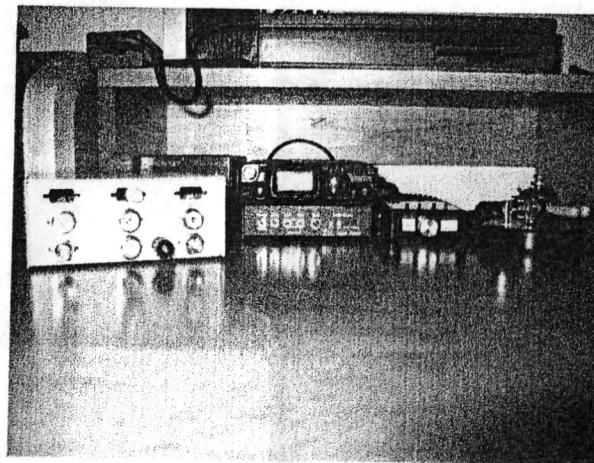
Že sedaj vem, da ne bi smel brati vseh starih dokumentov našega radiokluba, ki ravno v tem obdobju srečuje Abrahama. Predvsem zato, ker mi iz večdesetletne razdalje pripovedujejo o tem, kako malo smo naredili za pravo radioamatersko gibanje, za hamspirit...

Bodi dovolj. Zaradi prej omenjenih treh besed, bom od prihodnje številke dalje z velikim spoštovanjem prevzel Žarkotovo delo pri tem našem časopisu, za katerega mislim, da še vedno ohranja nekaj zdravega duha radioamaterjev, od katerih smo se skozi desetletja v našem klubu marsikaj naučili.

Mi še zmoremo. Pa vi?

Vanja, S59AV

PREPROST ANTENSKI PREKLOPNIK ZA TELEBANE

Ljudje smo pač takšni kot smo. Načrtujemo bodočnost, si potihem govorimo in se tolažimo kako bomo nekega dne uredli vse tiste majhne zadeve, ki nam manjkajo, nas motijo, no seveda, samo ko bo malo več časa. In po navadi minejo leta in desetletja preden se dejansko nečesa tudi lotimo.

Tako je bilo tudi z mojim antenskim preklopnikom, po domače šalterjem. Čeprav skoraj vsak dan ali vsak drugi dan redno prižgem postajo in od QRPam vsak kakšen CW qso, sem do pred kratkim še vedno vztrajno menjaval antenski priključek ob menjavi iz nižjih na višje bande. Trenutno premorem GP za višje bande in Windom-ko tako, da včasih zaradi lenobe niti antene nisem menjaval, saj je 4 ali 5 W na KV dovolj, pa kaj bi se poznal malo boljši SWR, ko gre pač gre. No, kljub v uvodu omenjenem kalupu v katerem sem se tudi sam prepoznal, sem dokončno pobrskal po rotopiji in šari, ter si v domači izvedbi sestavil KV antenski

preklopnik z 5 vhodnimi antenami in možnostjo preklopa izhoda med dvemi postajami. Omenjeno funkcionalnost mi za spodobne (beri sprejemljive) šolde ni ponujal noben izvohani model v friedrischafnu, bodisi nov ali rabljen. pride pa še kako prav za hiter preklop v mojem primeru iz Ft 817(4-5W) na Sierro(1W) ali KX1 (2W), saj ga ni čez dober Qso z minimalcem, npr Sierro.

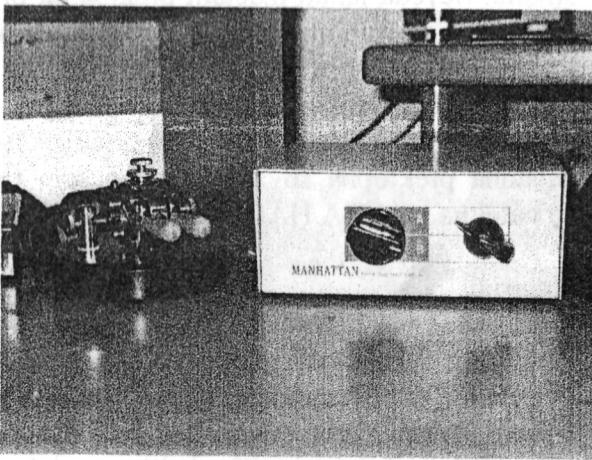
Za antenski preklopnik sem izbral spodaj podani material. Za KV in tipično mojo QRP porabljeni moč (že cca 10 let 99% QRP), je mogoče potrebno le malo bolj kvalitetno stikalo. Seveda lahko izdelani preklopnik brez problema uporabimo tudi do moči 100W. Pomembna je dobra izvedba povezave mas in čimkrajše povezave med konektorji in stikalom. V praksi lahko uporabite tudi navadna preklopna stikala, izvedbo sem tudi že videl na eni USA HAM web strani.

Material:

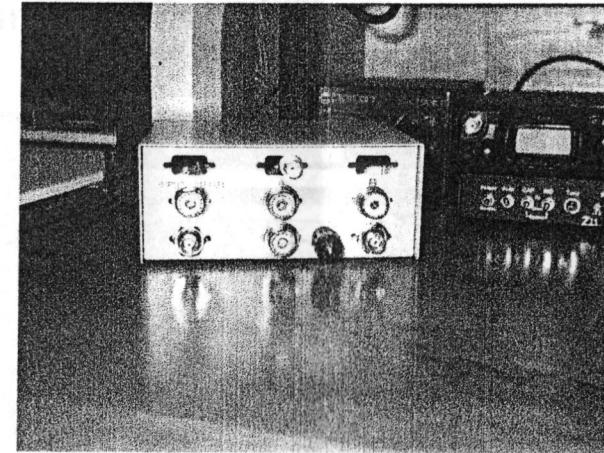
1. Ohišje: Data transfer switch – kdo se jih še spomni? Analogni preklopniki za vhodno izhodne enote (monitor, miška, tipkovnica) med dvemi računalniki. Stikalo sem imel nekje v žgabucinu, v FN pa jih ponujajo za 2€. Skratka, roba, ki jo malodane vržejo za vami.
2. 8-polno stikalo rotirajoče Iskra, ki sva ga kupila z Žaremoto S53Z pred 7-8 leti, na nekem sejmu v Lj. za 500 SIT. . V mojem primeru so 3 konkatki na stikalu ne izkorisceni oz. premoščeni na maso. Zadevo bom izpili in dodelal, ko bom imel več kot 5 anten na strehi (pa smo pri kalupu ☺)

3. 2-polno stikalo Iskra, ki je bilo že na ohišju (Data transfer switch)
4. Vhodni konektorji – v mojem primeru 4x PL ter 1x BNC za QRP expedicije
5. Izhodni konektorji (na RTX oz postajo) – 1x PL in 1x BNC
6. Konektor za ozemljitev – navadni vtični banana konektor za ohišje 250SIT
7. Gumba za stikali – iz domačega žgabucina,

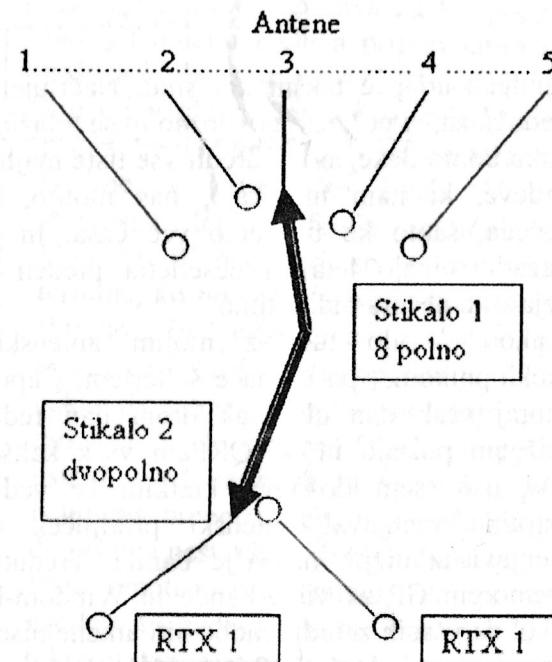
Največ je seveda dela z vrtanjem in piljenjem lukenj za konektorje. Priporočam potrpržljivost, sam sem pa izkoristil tudi nekaj lukenj, ki so že obstajale na ohišju.

Levo 4x PL in 1xBNC za priklop anten. Desno Dva izhoda za priklop RTX zgoraj PL, Spodaj BNC. V spodni vrsti viden konektor za ozemljitev (črne barve)

Električna shema

Vse povezave na maso povezati skupaj. Posebna pozornost, na dober stik konektorskih mas in ohišja.

73 es Good DX de Alen, S56C

VECCHIACCHI MEMORIAL DAY

Prvi vikend v decembru poteka UKV tekmovanje Vecchiacchi Memorial Day. Na tem tekmovanju sodelujem že od leta 1996. Nemalokrat sem edini tuji tekmovalec. Po mojem mnenju je to manjši kontest, ki zaključuje italijansko UKV sezono, a tekmovalcev je več kakor na naših tekmovanjih. In, glej ga zlomka, vsako leto je tekmovalcev več.

1996 je bilo na 1E category 67 logov, 2004 že 76 (144 MHz, fiksne postaje),
1996 je bilo na 2E category 23 logov, 2004 že 34 (432 MHz, fiksne postaje),
1996 so bili na 3E category 4 logi, 2004 že 14 (1.3 GHz, fiksne postaje)...

Če dosežeš dobre rezultate, ti na dom pošljejo priznanje.

Ob tem se mi vsiljuje misel in primerjava z našimi tekmovanji. Italijansko ni prav nič posebnega, a se stalno povečuje število poslanih logov. Za naša tekmovanja pa, žal, kaj takega ne moremo reči.

Se letos slišimo na Vecchiacchi Memorial Day 3-4 decembra ?

